

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

man dør se de Argumenter, jeg anførte for at give et Statstilskud til dette store Erhverv; men den særlige Aarsag, som der var i Fjor til dette Statstilskud, er slet ikke til Stede i Aar; derfor maa Konsekvensen naturnødvendigt være, at Statstilskuddet ophæves i Aar.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen gik ind paa Mejeriforeningens Krav. Jeg skal ikke gaa ind i en længere Debat med det ærede Medlem hverken angaaende Mejeriforeningens Krav eller det øvrige i den meget lange Tale, det ærede Medlem holdt. Han fremsatte deri Udtalelser, som vi alle sammen har hørt mange Gange, saaledes at jeg ikke finder Anledning til paa det nuværende Tidspunkt at indlade mig i en Debat herom. Jeg vil kun sige angaaende de Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlems Parti, at jeg fremdeles mener, de kun kan gøre Landbruget Skade, fordi de er saa langt ud over det rimelige, at det kun kan medføre, at den Befolkning, som ikke faar nogen Fordel, men skal betale, bliver mere uvillig til at være med i en fornuftig Lovgivning til Fordel for Landbruget. Den Margarineafgift, der her foreslaas, er efter mit Skøn helt ved Siden af, helt urimelig. Og en ensidig Fordeling af Smøreksporens Valuta til Bjerne af den danske Jord uden at tage Hensyn til de mange Arbejdere, der er med til Fremstillingen, ikke alene Landarbejdere, men mange andre, finder jeg ligeledes helt urimelig. Jeg skal derfor slet ikke komme ind paa en udførlig Omtale heraf, men kun til Slutning sige til det ærede Medlem, at ved at høre paa de venlige Udtalelser, det ærede Medlem her fremsatte over for mig, faar jeg naturligvis fornyet Mod og Kraft til at fortsætte. Om det var Meningen, tør jeg naturligvis ikke sige, men saadan har de i alt Fald virket paa mig, kan jeg sige til det ærede Medlem.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen kom med en Beklagelse af, at Venstre ikke denne Gang fremsatte Ændringsforslag, hvilket han tog som Udtryk for, at Venstre ikke vilde gøre en samlet Indsats for Mejeribruget. Det er jo slet ikke rigtigt at ræsonnere paa den Maade. Jeg har i min Tale ved første Behandling fremhævet, hvad ogsaa er nævnt i den Betænkning, her foreligger, at vi stadig oprettholder vore Krav vedrørende Landbrugets Stilling over for andre Erhverv paa det Prisgrundlag, som Ministeriets Politik nu engang har skabt herhjemme, men at disse Krav stadig er blevet afvist fra Ministeriets

Side. Vi fremsatte sidste Gang vort Forslag til Smørordning paa det Grundlag, som vi nu engang har for Erhvervslivet herhjemme, men det blev pure afvist af Ministeren, og jeg har begrundet, at vi finder det omsonst at trætte med denne Gang at fremsætte det paa ny, og at vi derfor nøjes med at henvise til, hvorledes vore Krav var i Maj Maaned. Det samme er Tilfældet med Mejeribrugets Krav; ogsaa de er pure blevet afvist forud af Ministeren. Derfor synes jeg, at den Kritik, den højtærede Minister fremsatte over for Venstre, at vi var negative, at vi ikke tog disse Spørgsmaal op, som Mejeribruget havde stillet, er ganske ved Siden af, naar Forholdet er det, at den højtærede Minister i Dag efter at have sagt dette fremkom med den Udtalelse, at han vilde ikke indgaa paa nogen Debat her i Tinget om disse Mejeribrugets Krav. Dette understreger tydeligt, at vor Stilling er fuldstændig korrekt. Det er frugtesløst at fortsætte, saa længe Ministeriet ikke har en helt anden Opfattelse af Landbrugets Krav, ikke under de givne Forhold, som er en Følge af den herhjemme førte Erhvervspolitik, vil give Landbruget Mulighed for Rentabilitet i Ligestilling med Hjemmemarkedets Erhverv.

Over for den Bemærkning fra vor Side i Betænkningen, at Forbrugerne herhjemme faar Mejeribrugets Produkter til en Pris, som svarer til 35 Øre pr. kg Smør under Verdensmarkedets Pris, udtalte den højtærede Minister, at hvis Forbrugerne herhjemme skulde betale efter en Pris, der svarede til Verdensmarkedets, vilde det være ensbetydende med, at de ogsaa skulde betale de Varer, de faar fra andre Erhverv, med en Pris, der ligger saa meget højere, som Tolden andrager for de paagældende Varer i Lande, hvortil vi eksporterer. Dette er jo at blande to Ting sammen, som er hinanden ganske uvedkommende. I det ene Tilfælde er der Tale om almindelige Toldsatser, som er gældende ikke alene for Indførsel til de paagældende Lande af vore Artikler, men ogsaa af tilsvarende Artikler fra andre Lande. Dør er Importen altsaa ens stillet. For Smørrets Vedkommende er der Tale om en Præferencetold paa det danske Smør fremfor vore Konkurrenters fra de engelske Kolonier. Derfor er den Teori, som den højtærede Minister opstiller, ganske ved Siden af. Og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: I hvilke Lande kan Produkter af dansk Oprindelse være udsat for en Præferencetoldlovgivning som den, her er Tale om for Smørrets Vedkommende, og hvilke Artikler virker en saadan Præferencetoldlovgivning for paa samme Maade, som